

THE LOCAL TOUCH... of

IS DE REDERSCENTRALE EEN NATIONALE BEROEPSVERENIGING VOOR DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ OF... EEN DORPSGEMEENTERAAD ?

Na drie en half uur nogal rumoerige beheerraadsvergadering van de Rederscentrale, waarin goed bedoelde interventies met goed gespeelde heilige verontwaardiging pathetisch-handig afgeweerd en op de lange baan geschoven werden, was ik het weer eens radikaal beu.

Ik zei tot mezelf: « Luc, jongen spoel dat eens door met een frisse pint, trek je van heel dat zootje niets meer aan en laat die kermistent maar draaien ».

Maar ja... er is natuurlijk een maar.

Ten eerste zit ik zelf ergens op die kermismolen, en als die op een goeie dag tegen dek dondert, loop ik ook blauwe plekken of zelfs diepere en misschien wel ongeneeslijke wonden op in mijn uitbating.

Ten tweede voel ik nog altijd zoets als verantwoordeijkheid tegenover de leden die mij als beheerder gekozen hebben en die, behalve hun vertrouwen in de organisatie en het vele lidgeld dat zij betalen, geen andere verdediging hebben tegen de zware crisis waarin ons bedrijf verkeert, dan hun harde arbeid.

Ten derde vind ik de visserij, men kan het sentimentaliteit noemen, een te schoon bedrijf, om niet tot het uiterste de teloorgang ervan te bestrijden.

Dus daarom doe ik voort, wether they like it or not...

DORPSPOLITIEK

In het begin toen ik terug te Oostende was, las ik gretig iedere week in de lokale weekbladen de verslagen van de Oostendse gemeenteraad en ik amuseerde mij kostelijk met de heftige hoogdravende retorische kortzichtigheid van onze vroede stadsvaders. Sinds de tijd dat ik in het bestuur van de Rederscentrale zetel, amuseert die lektuur mij niet meer: ik maak een veel kortzichtiger dorpspolitiek, tot mijn schaamte, regelmatig mee in eigen kring... En dit is des te spijtiger als men weet, dat wij dan nog geen politiekers zijn, maar mensen die er zitten om samen te werken om ons bedrijf, ons brood te verdedigen...

Het moet mij toch van het hart — zonder bijbedoelingen, want gedane zaken nemen geen keer — dat de aktie in de Unie destijds degelijker was: dit vooral onder impuls van een klaarziende Henri Pintelon.

In de Rederscentrale loopt iets mank:

— Een rondborstige beheerder vertelde in de Club: « 't Is anderhalf jaar dat ik in het bestuur zit van de Rederscentrale en ik heb praktisch nog over niets anders horen klappen dan over gutters en punten ».

— Een ander beheerder verklaarde onomwonden dat hij een jaarlijks lidgeld van 120.000 fr. te veel acht om te mogen lid zijn van een beroepsvereniging die zich in het laatste jaar vooral bovendien nog op weinig positieve resultaten kan beroemen.

Heeft hij ongelijk?

— Op de installatievergadering van het NIEUW dagelijks bestuur, NA TWEE JAAR SCHEURING in het bedrijf en in volle crisis van het visserijbedrijf, en waar wij dus terecht mochten verwachten, dat er een dringend en insief aktieprogramma voor de redding van de visserij zou opgesteld worden, werden wij gekonfronteerd met een treurig betoog van sekretaris (of moet ik schrijven: Mijnheer de Directeur?) en Voorzitter over een banale ruziezoekij tegen Pros en « Het Visserijblad » en over het ongehoord schandaal dat hij toegelaten had een groepje gehandikapten aan sport te laten doen in een ongebruikte rommelhoek van het gebouw van de Rederscentrale zonder er voor te moeten betalen... Ja wadde!

Is het dan te verwonderen dat de Sekretaris Generaal die ons ontving in plaats van de Minister, de debatten opende met ongeveer de volgende bewoordingen: « Het spijt mij dat ik niet de goede schoolmeester kan spelen en u geen snoepje kan geven, want gij zijt braaf geweest want gij hebt u herenigd zoals de Minister gevraagd heeft, maar ik heb geen snoepjes meer, de doos is leeg ». (Dus geen geld voor de visserij).

En dan mogen wij nog blij zijn, dat die mens aan ons twee uren van zijn kostbare tijd heeft willen verspelen. Moest ik in zijn plaats zijn, dan zou ik een delegatie van een dergelijk weinig bewust bedrijf laten afschepen hebben door de portier. Zij zouden het misschien — maar dan ook misschien — begrijpen...

In vele betogen over en voor de visserij werd er getreurd over de geographische ligging van het Visserijbedrijf: geconcentreerd in West-Vlaanderen en te ver van Brussel. Er zit waarheid in.

Maar persoonlijk betreur ik de geographische ligging om andere redenen: met name de concentratie van een nationale industrie in een rechthoek van veertig op zes kilometer. Met als gevolg dat de lokale, private, nationale en internationale aangelegenheden hopeloos door elkaar gemengd worden.

Gevolg: deze mengelmoes kan door iemand in een sleutelpositie om ambitieuze of privaat-commerciële redenen heel handig uitgespeeld worden tot tijdelijke glorie van die betrokken personen, maar tot grote schade voor gans het bedrijf.

Dit gebeurt spijtig genoeg te veel.

Zodanig zelfs dat het mij verwondert dat de verantwoordelijke ambtenaren en de zeldzame, aan de visserij geïnteresseerde politiekers sedert jaren dezelfde ernst en toewijding blijven betuigen op bijeenkomsten met... onze dorpsgemeenteraad.

DRINGEND SANEREN!

Wanneer deze lijnen zullen verschijnen, hoop ik dat er heden donderdag in de Beheerraad een ernstige stap vooruit zal gezet zijn.

Dat wij eindelijk eens een duidelijke lijn zullen kunnen getrokken hebben tussen de werkelijke noden en belangen van het bedrijf en de laag bij de grondse persoonlijke veten, ambities en privaat-belangen tegen personen.

Dan eerst, wanneer die sanering er komt, zal er ernstig werk, dat het bedrijf zo dringend nodig heeft, kunnen verricht worden.

Dan ook zal de Minister ons geen snoepje moeten weigeren, maar een serieuze en verantwoorde steun kunnen geven.

Dan ook zal Pros, eenvoudig geen kritiek meer moeten leveren op het beheer van de Rederscentrale.

Maar zal men begrijpen?

Luc DECRETON
O.309

BOLNES

**VERANTWOORD
INVESTEREN**

minimale kosten - maximale resultaten

Loze (advertentie) kreten?
Neen! Uitspraken van mensen met Bolnes ervaring!

Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk bij 500/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min met 12 - 20 cyl in V-vorm.

BOLNES Motorenfabriek BV
Postbus 3, Krimpen aan de Lek, tel. 01807 - 14900
telex 22439

stuwkracht in staal